

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ทุกคนเป็นญาติกัน

ก่อนจ้งหัน

แมวมามากแล้ว จึงได้บอกพระให้จับเอา อีกรีกทีละต่อไปนี่ ต่าง ขาว เหลือง ไปเจอเอากุฎิท่านสุดใจดี ๆ เราไปเที่ยวดูข้างในไปเจอเอา โธ่ มาอีกแล้วยักษ์พวกหนู ลั้ว คืออันนี้มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับความหิวนะ มันขึ้นอยู่กับความเห็น เห็นแล้วกัดเลย ๆ พอมองเห็นปี่ด้อมเข้าใส่เลย หิวไม่หิวไม่สำคัญ เป็นอย่างนั้นละ

พระให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติทุกองค์นะ ให้เร่งความพากเพียร เรื่องความพากเพียรนี้อยู่กับสติ ท่านทั้งหลายอย่าลืมนะ สตินี้ตั้งเป็นพื้นฐาน ตั้งได้ด้วยเจริญรุ่งเรืองขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยอำนาจของสติหลุดตลอด กิเลสจะขึ้นไม่ได้ถ้าสติติดแน่นอยู่แล้ว กิเลสจะมากขนาดไหนมันก็ขึ้นไม่ได้ สติทับไว้ ๆ ถ้าผลเมื่อไรแย็บออกเลย นั้นละแย็บออกไปเอาไฟมาเผาเราแล้ว ดูหัวใจเจ้าของดูอย่างนั้นไม่ผิด นี่ดูมาแล้วจึงมาสอนหมู่เพื่อน ใครสติดีกิเลสจะไม่ออกเพ่นพ่านและไม่นำพินนำไฟมาเผาเจ้าของ พวกกันตั้งใจให้ดี

งานการภายนอกเรียกว่าพร้อมมาโดยลำดับ ดีมาโดยลำดับ เป็นไปด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีทุกอย่าง รู้จักกฎระเบียบภายนอกภายในของตน ภายนอกก็คือข้อวัตรปฏิบัติที่เกี่ยวกับหมู่กับเพื่อนกับอะไร ทำอะไรทำให้เรียบร้อย ถ้าทำด้วยความมีสติและปัญญาสอดแทรกอยู่ในนั้นจะเรียบร้อย ๆ ถ้าไม่มีสติ เลอะเทอะไปหมดนะ ดูงานดูการนี้ดูเข้าไปหาความโง่ความฉลาด ความโง่คือสติไม่มี เมื่อสติไม่มีตั้งตัวไม่ได้ ความรู้นี้จะกระจายไปหมด และออกไปให้กิเลสถลุงเอาหมด ถ้าสติมีแล้ว ความคิดความปรุงหน้าที่การงานอะไรจะเรียบร้อย ๆ ทำอะไรด้วยความเจาะจง ๆ ด้วยสติ ๆ จำให้ดี

อดไม่ได้นะที่เกี่ยวข้องกับผม ผมจึงไม่ให้ใครเข้าไปเกี่ยวข้องในกุฎิผมนะ เข้าไปแล้วมันหากเห็น สิ่งที่จะขวางตาขวางใจออกมาจากความโง่ของพระนั้น ที่ว่ามาแก็กิเลส มาแก้งัง มองเห็นสิ่งที่ทำเอาไว้ ๆ มีตั้งแต่เรื่องของกิเลส เรื่องความเชื่อช้า กิเลสเหยียบหัวพระ มาแสดงกิริยาเอาไว้ในหน้าที่การงานที่เกี่ยวข้องกับกุฎิผม ผมจึงไม่ให้เข้าไปนะ ผมอยู่คนเดียวผมสะดวก ไม่มีอะไรแสลงหูแสลงตา คนนั้นเข้าไปคนนี้เข้าไปเอาแต่เรื่องแก้ง ๆ ก้าง ๆ เข้าไป มีแต่เรื่องกิเลส นี่พูดให้ชัดเจนเสียเลย

ผมอยู่กับหมู่เพื่อนเหมือนว่าหลับตาอยู่นะ ผมไม่ได้อวด เหมือนหลับหูหลับตาเหมือนไม่ได้ยินได้ฟัง ฉะ ถ้ามากต่อมากก็ วากเสียทีหนึ่ง ๆ เราอยู่คนเดียวเราพอดี ๆ

ตลอด ถ้ามีใครเข้าไปเกี่ยวข้องแสดงความฉลาดให้เห็นมันไม่ค่อยมี มันมีแต่ความ
 กังก้างๆ ตามนิสัยของตัวเองที่มีกิเลสฝังจมภายในนั้นแหละออกมาแสดงให้เห็นในข้อ
 วัตรปฏิบัติทุกอย่าง ท่านทั้งหลายให้ดูหัวใจตัวเองนะ กิรียาแสดงออกมาภายนอกจะ
 ออกมาจากหัวใจ นี่ละธรรมะพระพุทธเจ้าละเอียดใหม่ ละเอียดขนาดนั้นละ ใครไม่เคย
 เรียนธรรม เรียนตั้งแต่กิเลส จบนั้นจบนี้อบมาสักเท่าไรก็มีแต่คลังกิเลสเต็มหัวใจ ครั้น
 เอามาแล้วกิเลสพอง เอาไฟเผาทั้งโลกดินแดน มีแต่พวกที่เรียนมากๆ กิเลสเต็ม
 หัวใจ มันเรียนหาอะไร

เพลงฤทธิ์ออกมา ก็มีแต่เรื่องกิเลสเพลงฤทธิ์ ธรรมไม่ได้เพลงฤทธิ์ ถ้าลงธรรม
 เพลงฤทธิ์ โลกนี้จะมีความสงบร่มเย็น ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดไหน ความรู้ของ
 พระพุทธเจ้าเป็นความรู้ที่สิ้นจากกิเลสแล้ว ความรู้ของเราเป็นความรู้แห่งคลังกิเลส
 จะเอาไปแข่งพระพุทธเจ้าได้ยังไง แข่งไม่ได้ อย่าแข่ง อย่าอวดดีอวดเด่น เวลานี้กำลัง
 กิเลสอวดดีอวดเด่น ในเมืองไทยชาวพุทธเราเห็นกิเลสอวดดีอวดเด่นกว่าอรรคกว่า
 ธรรม เห็นธรรมเป็นผ้าขี้ริ้ว เหยียบไปเหยียบมาอยู่อย่างนั้น เห็นกิเลสเป็นทองคำทั้ง
 แห่งเอามาเทิดหัวเจ้าของ โปะหัวเจ้าของ มันมีแต่กองขี้ทั้งนั้น ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง พา
 กันพิจารณาให้ดีนะ

พูดจริงๆ เราไม่ได้พูดดูถูกโลก เราดูละเอียดล่อมาก เราจึงบอกว่าเรียนโลกจบ
 แล้ว เรียนธรรมก็จบ เรียนโลกจบแล้วคือว่าไม่ติดทั้งหมด ในสามแดนโลกธาตุไม่มี
 อะไรเข้ามาติดใจ เรียนรู้มัน ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ธรรมก็พอตัวแล้ว พอตลอดเวลา
 จึงเรียกว่าบรมสุขก็อยู่ที่นั่น นิพพานเที่ยง เที่ยงอยู่ที่ไหน ให้เรียนตามหลักธรรม
 พระพุทธเจ้าที่สอน ศาสดาองค์เอกเท่านั้นๆ ที่มาสอนโลก ไม่ได้หลุดลอดออกมาจาก
 กิเลสค้นหาทั้งหลายให้มีความสุขความเจริญ จนกระทั่งถึงนิพพานได้คือคำสอนของ
 พระพุทธเจ้าเท่านั้น อย่าเอาอะไรมาอวดพระพุทธเจ้า นี่เป็นความรู้ของท่านผู้สิ้นกิเลส
 ความรู้ของท่านผู้เป็นบรมสุขภายในใจ ไม่มีทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายในพระพุทธเจ้า
 พระอรหันต์ท่าน นั้นละท่านเอาธรรมอันนั้นมาสอนพวกเราที่เป็นกองทุกข์เป็นพินเป็น
 ไฟเต็มอยู่ในหัวใจทุกคนๆ

อย่าอวดดีนะ กิเลสมันชอบอวดดีเสมอๆ ทั้งๆ ที่มันเลวที่สุด อวดดีเท่าไรยิ่ง
 เลวๆ คือกิเลสอวดดี มันไม่มีดี อวดออกไปก็เป็นเรื่องกิเลส ออกไปมันก็เลว อวดมาก
 เท่าไรยิ่งเลว..กิเลส ถ้าธรรมท่านไม่อวด มันเป็นอยู่ภายในจิตใจนั้นแหละ พวกกันตั้งใจ
 ประพฤติปฏิบัติดีนะ อย่าเร็วๆ ร้อนๆ ทำอะไรให้มีสติติดตัวๆ จำให้ดีคำนี้ สติออกมาจาก
 ใจ งานการอะไรก็ตามจะเรียบร้อยๆ ถ้าสติจับๆ ปัญญาจะแทรกเข้าๆ ถ้าไม่มีสติ

ปัญญาก้าวเดินไม่ได้นะ เป็นความเชื่อเข้าไปหมด ถ้าสติจับเกาะติดเป็นหลักไว้แล้ว ปัญญาจะแยบ ๆ ออกพอเป็นที่เข้าใจ

ผมก็ไม่ค่อยได้อบรมพระ ท่านทั้งหลายดูศาสนาที่เลิศเลอขนาดไหน ดูกิเลสมัน เลวขนาดไหน ให้อูที่หัวใจเจ้าของนะ มันติดมันตันตลอดเวลา ทุกวันนี้และตลอดมานี้มี แต่กิเลสติดตันบนหัวใจพระปฏิบัติเรานะ พระอื่นๆ เราไม่ว่าแหละ พระปฏิบัตินี้ พระ วัดป่าบ้านตาดนี่มันเลวที่สุดนะ ไปที่ไหนเห็นพระเห็นเณรมีแต่เซ่อ ๆ ซ่า ๆ คงจะเป็น เพราะหลวงตา คืออาจารย์มันพาเช่นนั้นแหละ ลูกศิษย์ลูกหามันถึงได้เซ่อเอนักหนา ไป ที่ไหนเห็นแต่เซ่อ ๆ ซ่า ๆ ดูไม่ได้นะ ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

สติจับติด ความเพียรเป็นตลอด ถ้าลงมีสติแล้วกิเลสเกิดไม่ได้ ถ้าสติจับติด ๆ กิเลสจะเกิดไม่ได้ กิเลสหนาแน่นเท่าไรถูกสติบังคับไว้หมด ๆ จากนั้นปัญญาออก ๆ นี้ ละจิตได้รับการส่งเสริมได้รับการบำรุงรักษาแล้วจะค่อยเจริญ ๆ ไม่เคยมีความสงบก็จะ สงบได้ด้วยสติเป็นผู้รักษา กิเลสเข้ามาทวนไม่ได้ พวกนี้จำเอนนะ เอาละให้พร

หลังจันทัน

เมื่อวานไปก็ไม่ได้ลงรถนะ ไปโรงพยาบาลเขา เราไปชนของลงปั้งปั้ง ๆ เขาก็รุม มา อयरุมมา เราว่าอย่างนี้ อयरุมมา เราเชื่อคนพอแล้ว เราก็เป็นเรา เราก็เชื่อเรา คน เต็มนี้เราเชื่อคนเราไม่ลง ที่ลงสูที่นั่นรถไม่ได้ เขาก็หัวเราะ ไปทำทำนั้นทำทำนั้นเหมือนจะ กัดจะฉีก เขารู้ บอกว่าไปนะ เดี่ยวอยู่นานถูกพวกนี้ขับมันเสียเกียรติ เอาอีกแหละ แล้ว มาเลย ของเต็มรถพอดีนะ ไปที่ไร ๆ เต็มรถ ๆ แต่รถเรามันแข็งแรงทนน้ำหนักได้มาก ช่วยอย่างนั้นละช่วยโลกจะทำไฉน จนตรอกจนมุม คนไขว้เข้าไปหาหมอ พวกหยูกพวก ยาที่เป็นหมอนั้นแหละ อาหารการกิน ถ้าคนไข้ในก็คือว่าค้างอยู่ข้างใน ค้างอยู่นั้น ก็ ต้องทางโรงพยาบาลดูแลเลี้ยงอาหาร อย่างนั้นละ เราไปถึงได้เอาอาหารไปส่ง

เราเข้าไปดูจนกระทั่งครัวคนไข้ ของเล่นเมื่อไร ไปเที่ยวดูหมดแหละเรา มัน เหมือนแม่ครัว ไปดูโรงพยาบาลแล้วไปดูห้องแม่ครัวทำอาหารเลี้ยงคนไข้ ไปดูหมดเลย นั้นละที่ได้ให้มาตลอดเพราะเราไปพิจารณาได้เหตุได้ผลมาเรียบร้อยแล้ว เราก็ให้มา เรื่อย ๆ อย่างนี้ บางแห่งก็ให้เงิน บางแห่งก็ไม่ให้ ถ้าไกล ๆ ให้ ถ้าธรรมดาอย่างนี้ไม่ให้ นี่ละอำนาจแห่งเมตตาธรรมของพระพุทธเจ้า เป็นอย่างนั้นละ เมตตาธรรมไปที่ไหนถึง กันหมดนะ เมตตาธรรมอ่อนนุ่มไปหมดเลย เหมือนพ่อแม่กับลูก ลูกคนเล็กเท่าไรพ่อ แม่ยิ่งรักมาก เป็นอย่างนั้น ผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งธรรมะมาก ๆ ยิ่งอ่อนลงถึงประชาชนและ สัตว์ทั้งหลายทั่วโลก

ไม่เหมือนกิเลส กิเลสใหญ่เท่าไรยิ่งทะนงยิ่งแบ่ง กองแบ่งอยู่กับกิเลสนั้นแหละ ยิ่งไปเรียนมาสูง ๆ มาแล้ว โอ้ย แบ่งก้ามเหมือนบ้า เรียนสูง ๆ มาแทนที่จะดีเฉลียว

ฉลาดให้เป็นคติตัวอย่างแก่ผู้น้อยผู้โง่ทั้งหลายนี้ กลับเป็นตัวน่าเกลียด ว่าอย่างนั้นเลย เรียนมามากเท่าไรยิ่งน่าเกลียด ความรู้ชั้นนั้นชั้นนี้เต็มในพุง มีแต่ความรู้ของกิเลสหาความน่าดูไม่ได้ ผิดกันกับความรู้ของธรรม ความรู้ของธรรมไปไหนเย็นไปหมดเลย พระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลาย เย็นไปหมด และท่านผู้มีศีลมีธรรมภายในใจไปไหนเย็นไปโดยลำดับลำดับ นี่ละธรรมกับโลกต่างกันอย่างไร โลกไปที่ไหนมักจะเบ่งกำม เอารัดเอาเปรียบทุกแบบทุกฉบับ เอารัดเอาเปรียบผู้น้อยๆ ตลอดไป เช่นปกครองบ้านเมืองมีอำนาจ ก็เอาอำนาจกลายมาเป็นอำนาจป่าเถื่อน กลืนประชาชนราษฎร กลืนอยู่ในนั้นแหละ เอาอำนาจบาตรหลวงเข้ามาใส่ๆ นี่คือกิเลสตัวหน้าด่าน หน้าด่านอยู่กับกิเลส ผู้ใหญ่เท่าไรถ้าไม่มีธรรม พวกนี้พวกหน้าด่าน

วงราชการต่างๆ ปกครองประชาชนราษฎรทั้งหลายหาความสุขไม่ได้ นี่ให้กิเลสปกครอง มันหน้าด่าน เตี้ยตั้งกฏนั้น เตี้ยตั้งกฏนี้ หากินตัวเองนั้นแหละ เอารัดเอาเปรียบเขา จ้องเอารัดเอาเปรียบเขาตลอด เรื่องของกิเลสเป็นอย่างนี้ เรื่องธรรมไม่เอาอันไหนผิดอันไหนถูกพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ธรรมออกมาตามนั้นเลย

พุทธศาสนา ธรรมของพระพุทธเจ้า ลองดูซิใครดูถูกเท่าไรก็เหยียบเจ้าของตลอดๆ ว่าเด่นว่าดังว่ามีอำนาจบาตรหลวงมากก็มีแต่ลมปากเขาที่ว่าออกมาจากลมปาก หัวใจเขาถูกเหยียดหยาม ต่อหน้าเขาก็ไหวพ้อไปเจอ ลับหลังเขาก็หลอก เขาแทงข้างหลัง มันเจ็บแสบมากเพราะแทงข้างหลังก็มี มันโมโห ตกลงกิเลสกับธรรมก็เลยกลายเป็นกิเลสไปด้วยกัน เข้าใจไหมละ เพราะฉะนั้นจึงขอให้ท่านทั้งหลายหนักในธรรมนะ ถ้าท่านทั้งหลายอยากมองดูหน้ากันทั่วถึงทั้งผู้ใหญ่น้อย ให้มีธรรมนะ เอาธรรมดูนี้จะรู้ความลึกตื้นหนาบางของกันและกันและเห็นใจกัน

ถ้าเอากิเลสดูนี้ไม่เห็น ดูเท่าไรยิ่งเอารัดเอาเปรียบเหยียบหัวคนทั่วโลกดินแดนนี้ละกิเลสมันหาเหยียบหัวคน มันต่ำๆ แลสะกิเลส เหมือนฝ่าเท้านี้ต่ำๆ แต่มักเหยียบสูงๆ ภูเขา มันก็ขึ้นเหยียบได้ อันนี้หัวคนมันก็เหยียบ คนมีกิเลสหนาไม่มีธรรมในใจหาความผาสุกเย็นไม่ได้ เรียนมาจากชั้นไหนประเทศใดก็มีแต่ประเทศมีกิเลส อาจารย์ผู้ฝึกฝนวิชาหรือประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ก็เป็นคลังกิเลส ออกมาแล้วก็กระจายออกไปแผ่แขนงออกไปเป็นกิเลสทั่วโลกดินแดน

ถ้าธรรม เอ้า เข้าไปศึกษาซิ ตั้งใจศึกษาธรรมอบรมธรรมดูซิ เหมือนเราเข้าไปศึกษาเมืองนอก ไปเรียนเมืองนอกเมืองนา ให้ผู้ไปศึกษาธรรมะนี้เหมือนคนไปศึกษาวิชาทางโลกภายนอกแล้วจะเย็นมากนะ เมืองไทยเมืองไหนก็ตามถ้าไปเรียน คือเรียนเป็นธรรม ไม่ใช่เรียนสักแต่เอาชื่อเอาเสียงมาเป็นหนอนแทะกระดาคณะ เรียนธรรมเป็นหนอนแทะกระดาศก็มีเยอะ สมัยปัจจุบันนี้มันเป็นหนอนแทะกระดาศ เรียนจำ

มาแล้วเอาชื่อเอาเสียงมาแบ่งอีกแหละ นั่น มันเป็นกิเลสไปแล้ว ถ้าเป็นธรรมไม่เป็นเรียนมากเรียนน้อยยิ่งรู้เหตุรู้ผลหนักเบาเล็กน้อย จิตยิ่งอ่อนลงๆ อ่อนลงรับกันกับโลกทั่วๆ ไป ที่นี้เข้ากันได้หมด นี่ละผู้มีธรรมเป็นอย่างนั้น ต่างกันมากนะ

ขอให้ท่านทั้งหลายมองดูหัวใจตัวเอง ที่มันลุกเป็นพินเป็นไฟอยู่นั้นตลอดเวลา เอาสติจับดูบ้าง จะเป็นเหมือนน้ำดับไฟ มันเป็นอะไรมันถึงร้อนเอานักหนา ก็ว่าเรียนรู้อย่างมากมายๆ กิเลสมันยิ่งพองตัวขึ้นๆ มันเรียนมาเพื่ออะไร ก็เรียนมาเพื่อกิเลส เพื่อกิเลสก็เพื่อเผาเจ้าของ แล้วก็เผาชาติบ้านเมืองไปหมด นี่เรื่องของกิเลสเป็นอย่างนั้น นี่เอาแต่เรื่องอวดเบ่งอวดดิบอวดดีลมๆ แล้งๆ มาอวดกันละซิโลกถึงได้ร้อน ถ้าเอาธรรมมาประกาศไม่ต้องอวด หากเป็นเองนะ ไม่อวด เย็นไปหมดนั่นแหละธรรม ต่างกันมากนะ

คนที่ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยสนใจกับธรรมนี้ นี่ละผู้ที่ว่าได้ดิบได้ดีไปเรียนสูงๆ มาตัวนี้ตัวเลวมากที่สุด เรียนมามีแต่พินแต่ไฟมาเผาบ้านเผาเมืองตัวเอง เผาตัวเองละก่อน จากนั้นก็เผาคนอื่นไปตามๆ กัน แล้วก็ตื่นลมตื่นแล้งกันอยู่อย่างนั้นตลอดไม่จิตจางนะกิเลสหลอกคน ถ้าเป็นธรรมจับบีบ ผิดตรงไหนรู้ทันทีๆ แก่บีบๆ นั่นธรรมเป็นอย่างนั้น แล้วก็เย็นไปเรื่อย ๆ นี่มันมีตั้งแต่ความร้อน

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ เดี่ยวนี้มันเป็นเมืองพินเมืองไฟไปแล้วนะ เพราะไม่มีธรรมในใจ มีแต่เมืองพุทธจากลมปากเฉยๆ หัวใจไม่มีธรรมมันก็ไม่มีคุณสมบัติเย็นต่อกันได้ละ เห็นกันก็คอยแต่จะเอาไรต์เอาเปรียบทำนั่นทำนี่ ถ้าธรรมมีแต่ความเมตตา ควรช่วยเหลือยังไงๆ พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกได้ เราไปตามโรงพยาบาลนี่ละ ไปหนองบัวลำภู ทางโค้งเขาจะมีรั้วกันเอาไว้ขอบทาง รถมันมักแฉลบไปชนเอานั่นละ เห็นรถจอดกันอีกทึก มันยังไวกัน เลยไปดู รถคันนั้นมันแฉลบไปยังไง แต่มันไม่ตกเขา มีรั้วกันเอาไว้ไม่งั้นหล่นเลย รั้วอันนั้นก็ตัวอย่างหนึ่ง อ้อ มีผลตัวอย่างนี้เราก็ดู

แล้วหน้าหรือตรงไหนแตก เห็นเลือดไหล เราก็จอดรถดู ถ้าหากว่าจำเป็นมากกว่านั้น เราจะโทรไปถึงโรงพยาบาลทันที ให้เอารถมารับคนนี้ไปโรงพยาบาลเป็นคนไข้ของเรา นั่นฟังซินะ ตัวเท่าหนูมันก็เป็นในหัวใจจะว่าไงไปเรียนที่ไหน เห็นเหตุการณ์เข้ามาบีบมันจะคิดหาทางช่วยเหลือ เมตตานี้จะมาพร้อมกันเลย ไปดูทุกอย่างเรียบร้อย ตัวเขเองก็ลงมา เป็นผู้หญิงก็มี ผู้ชายก็มี ในรถคันนั้น ดูเขาแข็งแรงปั้งปั้งๆ ไม่เห็นมีอะไร ก็มีแต่เลือดนิดๆ แล้วดูรถก็ไปชนรั้วขอบทางแล้วก็หยุดอยู่เสียไม่ลง ก็ไม่มีอะไร แต่คนคงจะไปกระทบของในรถนั่นแหละ ดูเหมือนแถวนี่แตก เห็นเลือด คนนั้นละวิ่งไปวิ่งมาอยู่ในรถ แสดงว่าเขาไม่สนใจกับมัน เรียกว่าเจ็บไม่มาก เราก็เลยผ่านไป ถ้าหากว่าหนักกว่านั้นจะโทรศัพท์เดี๋ยวนั้นเลยถึงโรงพยาบาล ให้มารับคนๆ นี้ไปเป็นคนไข้ของเราทันทีเลย พอเรากลับมาก็จะติดตามเข้าไปเลย

นี่ไม่คุณนะมันเป็นในหัวใจจะว่าไง ไปที่ไหนมีแต่ไปด้วยความเมตตาสงสาร
 ทั้งนั้น เราไม่ได้ไปอะไรอื่น เป็นอย่างนั้นทั้งนั้น ไม่เป็นภัยต่อผู้ใด เรื่องธรรมไปแล้วไม่
 เป็นภัยต่อผู้ใด ถ้ากิเลสไปเป็นภัยทั้งนั้น มากน้อยเป็นลำดับลำดับ ถ้าธรรมแล้วไม่มีภัย
 ไม่เป็นภัย ตัวเองไม่มีภัยแล้วจะเอาภัยที่ไหนไปเผาคคนอื่นละ ไม่เป็น นี่ละธรรม ให้ท่าน
 ทั้งหลายสนใจในธรรมนะ ถ้าอยากมีจิตใจอ่อนโยนมองหน้ากันทั่วถึง มองดูเขาดูเราคน
 เต็มตัวเหมือนกัน ให้มองกันด้วยความเต็มตัวเหมือนกัน แล้วก็มองกันเต็มหน้า สงสาร
 กัน

ญาติมิตรของเราคือพวกเรานี้แหละเป็นญาติมิตรกัน ฟังเป็นฟังตายกันทั้งนั้น
 เราจะไปหาญาติมิตรมาจากที่ไหน เราเป็นมนุษย์ด้วยกัน เป็นญาติเป็นมิตรฟังเป็น
 ฟังตายกัน มีความจำเป็นที่ไหนช่วยเหลือกันทันที ๆ นี้เรียกว่าญาติมิตร เราจะไปคอย
 หาโคตรหาแข้งของเรามาช่วย โคตรแข้งไม่ทราบว่ายู่ที่ไหนซิ คนนั้นตายได้ ถ้าเป็น
 มนุษย์ที่มีธรรมแล้วช่วยกันทันทีเลย นี่ละมนุษย์ช่วยกันช่วยอย่างนี้นะให้ดูเอา

มนุษย์อยู่ร่วมกันต้องหวังฟังกัน อย่าไปเอาไรเอาเปรียบกันใช้ไม่ได้นะ มองดู
 เขาให้มองดูเขาเต็มตัวเหมือนดูเราเต็มตัว มองดูใครให้ดูเต็มตัว อย่าไปมองด้วยความ
 ดูถูกเหยียดหยาม เห็นเป็นคนขาดบาทขาดตาตั้งไปเลย ใจเรานี้มันเลยบ้าไปแล้วคน
 นั้น เข้าใจไหม ว่าเขาคอนั้นขาดบาทขาดตาตั้ง เขาดีด้อยกว่าเราๆ เราสูงกว่าเขา ใจสูง
 แบบนี้มันสูงลงนรก เข้าใจไหม โดดละซิ ลงละที่นี้ โดดแล้วก็ลงนรก สูงเพราะจะลงสูง
 แบบนี้ พากันจำนะ

มนุษย์อยู่ร่วมกันอาศัยกันทุกคนเป็นญาติกันทุกคน อย่าไปมองว่าคนใกล้คน
 ไกล อย่าไปมอง พอช่วยเหลือขนาดไหนให้รับช่วยเหลือกัน มนุษย์เราอยู่ร่วมกัน นี่ละ
 มนุษย์ธรรม มีธรรมในใจ จะสมกับนามว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ เห็นกันเต็มตัวเห็นกัน
 เต็มหน้าเต็มตา ช่วยกันได้เต็มที่เต็มฐาน นี้เรียกมนุษย์อยู่ด้วยกัน อาศัยกันฟังกันเป็น
 อย่างนี้นะ อย่าไปคอยตั้งแต่ญาติโน้นคนนี่ มองดูคนห้าสิบสตางค์ มองดูสองสลึงบ้าง
 หนึ่งสลึงบ้าง ว่าตัวเลยบาท เลยบาทมันก็คือบ้านนั่นแหละ เข้าใจไหม ไม่ใช่ธรรมดา คน
 เลยบาทคือคนบ้า คนเต็มบาทเป็นคนมีธรรมมีธรรมเต็มตัว คนขาดสองสลึงห้าสลึง นั้น
 ก็เป็นอีกประเภทหนึ่งตามกรรมของเขา ถ้าไปมองว่าเขาขาดเท่านั้นเท่านั้น เราก็คาดบาท
 อีกด้วยนะ มันมีหลายแง่เอ็งนะ ถ้ามองด้วยความเมตตาเราเต็มบาท พากันจำเอานะ

ธรรมนี้ประสานมนุษย์ ประสานกันไม่ได้อยู่ด้วยกันไม่ได้ ฟังกันไม่ได้ไม่มีทาง
 ฟังนะ ธรรมเท่านั้นที่จะให้โลกทั้งหลายได้ฟังกันได้ ผู้ใหญ่ผู้น้อยเอาหัวใจของเราของ
 เขา เอาคนของเขาของเราเต็มตัวมาด้วยกัน หัวใจเต็มหัวใจด้วยกัน มองกันแล้วจะเห็น
 ความผิดถูกชั่วดี แล้วคนที่ช่วยเหลือกันได้อะไรๆ ช่วยเหลือได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย นั้น

นี่เรียกว่ามองกันเต็มตัว อย่าไปมองด้วยความดูถูกเหยียดหยามมองแบบเย่อหยิ่ง
จองหอง คนๆ นั้นเป็นอันธพาล สูงเท่าไรเป็นอันธพาล ว่าตัวใหญ่เท่าไรหยิ่งเท่าไร นั้น
ละอันธพาลตัวใหญ่อยู่ตรงนั้น พวกมันจำ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละไม่เทศน์มาก ได้เทศน์
ทุกวันๆ นี่ก็ออกทางวิทยุนะ ออกทั่วโลกเลย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz